

Oživovanie - kedy neoživovať?

Často nastanú situácie, kedy záchranca nevie, či má alebo nemá zahájiť oživovanie postihnutého zástavou dýchania alebo zástavou srdca.

Oživovanie nezahajujte v týchto prípadoch :

1. v situácii, kedy by poskytnutie laickej prvej pomoci mohlo **ohroziť záchrancu** na zdraví alebo by ohrozovalo jeho život alebo život ostatných zúčastnených (vyslobodenie zachraňovaného z horiaceho auta hroziace výbuchom, vyslobodenie zachraňovaného z dosahu vysokého napätia, kedy záchranca nemá istotu, že vedenie je vypnuté ...)
2. v situácii, kedy už sú **viditeľné známky smrti**
 - posmrtné škvry (*namodralé škvry umiestnené na najnižšie položených častiach tela, najčastejšie tie, ktoré sú v kontakte s podložkou - ak leží telo zachraňovaného na chrbte, má namodralé škvry hlavne v oblasti lopatiek a sedacích svalov*)
 - posmrtná tuhosť (*nastáva po 2 - 4 hodinách od okamihu smrti*)
3. v situácii, keď je na prvý pohľad zjavné, že poranenie alebo stav zachraňovaného je **nezlučiteľný so životom** (*hlava oddelená od tela, rozdrvená hlava alebo hrudník a pod.*)

Vo všetkých ostatných prípadoch ste zo zákona povinný neodkladne zahájiť oživovanie. Právo ukončiť neodkladné oživovanie = resuscitáciu majú len lekári - smrťou končí zdravotná starostlivosť o pacienta alebo o zraneného (zachraňovaného).